

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej
jún 2010 - roč. XIX (XX)

Aké milé sú na vrchoch nohy posla, ktorý oznamuje pokoj...

Izaiáš 52,7

Niekedy zabúdame, že život s Bohom znamená prinášať nádej do beznádeje, liečiť chorých a byť tu pre tých, ktorí potrebujú našu pomoc. Vyhlasovať víťazstvo a nie bedákať nad utŕženými ranami.

Aby sme však mohli prinášať zvesť o pokoji a zmierení s Bohom, musíme my sami byť s ním zmierení a naše vlastné srdce musí spočinúť v Božej blízkosti, aby bolo naplnené odpustením, láskou a pokojom. Lebo čím je plné naše srdce, to šíri okolo seba. Poznáme ľudí, ktorí pri vstupe do miestnosti prinesú nervozitu a samé zlé správy a pokiaľ niekoho nerozčúlia, tak sa necítia dobre. Nedávno som počula príbeh o mladej žene, ktorá prišla na jednu oslavu. Nikto si nepamätal na žiadne z tých extra dievčat, a po čase ani to, o čom sa bavili. Ale viacerí z toho večierka si pamätali mladú ženu, ktorá nebola zvlášť namaľovaná, ani nebola oblečená ako z najnovšieho katalógu, ale bola šťastná. Toto jej opravdivé šťastie a pokoj, ktoré niesla vo svojom vnútri, naplnilo celú miestnosť. Nevie, či si to dostatočne uvedomujeme, ale tam, kam ideme, prinášame aj to, čím je naplnené naše srdce. Sme zodpovední za to, čo nesieme vo svojom srdci a šíri okolo seba. Keď sa nazývame kresťanmi, mali by

sme niesť Krista a jeho lásku, odpustenie a pokoj. Veľmi ma znepokojuje, keď kresťania vyzerajú, ako keby ich vždy boleli zuby. Často zabúdame, že Boh nám nedáva úlohu, ktorú by sme nemohli zvládnuť, ani ducha bojovosti a ustarostenosti. My vo svojej sile nemôžeme zmeniť svet. Je to Boh, ktorý prebýva v nás, On má moc zmeniť okolnosti nášho života a atmosféru na pracovisku. Pre neho nie je žiaden problém umlčať oplzlého kolegu a vždy nespokojnú kolegyniu. Stačí sa vložiť do jeho rúk a dovoliť mu, aby nás premieňal a budoval v nás Kristov charakter. Kristus v nás sa bude dotýkať a premieňať okolnosti. Nie my budeme bojovať, ale jeho pokoj, radosť a láska sa budú rozlievať ako rieka a otvárať nám príležitosť, aby sme mu vzdali česť a oslávili ho. Boh je verný a pozýva nás, aby sme ho hľadali a dovolili mu, aby šiel všade pred nami.

Aj dnes je čas, kedy máme spočinúť v dôvere v jeho prítomnosti a načerpať lásku k ľuďom, pokoj a nadšenie do úloh, ktoré sú pred nami.

Svetlana Kőmives Francisti

Časť druhá: Evanjelizácia v cirkvi

Kapitola 5 - Princípy evanjelizácie v cirkvi, 2. časť

Evanjelizácia v cirkvi musí byť kultúrne relevantná

Kresťania sa potrebujú naučiť jazyk tých, ktorí nerozumejú našej náboženskej terminológii. Príliš často odpovedáme na otázky, ktoré nám ľudia nekladú a hovoríme tak, že ich to odrádza. Nanešťastie, mnoho cirkví sa svojim jazykom, oblečením, kultúrou a zmýšľaním radí do strednej vrstvy, pre ľudí z robotníckej vrstvy alebo iného prostredia sa zdajú byť neprístupné.

Tí, ktorí sa chcú venovať cirkevnej evanjelizácii, potrebujú porozumieť poslucháčom, ktorým idú zvestovať a taktiež potrebujú pochopiť, ako zvestovať, aby ich počúvali a porozumeli im. Nedávne prieskumy ukázali, že okolo 23% tých, ktorí nenavštevujú cirkevné zhromaždenia, nečítajú noviny a okolo 22% populácie nikdy nečítalo knihu. Jazyk filmu, hudby, drámy a tanca je pre mnohých vlastným nárečím a je to jazyk, ktorý používajú súčasné médiá a moderné reklamy, ktorý až tak neapeluje na lineárne myslenie, ako na „spontánne reakcie“, a ktorý používa obrazy v rovnakom množstve ako slová. To, čo zažijete je rovnako dôležité, ak nie viac, ako to, čo prečítate. Ak miestny zbor ponúka formu bohoslužby, ktorá je príliš racionálna, jej posolstvo k nikomu neprenikne. Život miestneho zboru a jeho služba evanjelia musia byť také, aby zapracovali a priamo súviseli s životmi ľudí.

Evanjelizácia v cirkvi musí byť duchovná

Mnohí ľudia v dnešnej spoločnosti stále majú istý náboženský systém pre vlastný život, i keď žijú mimo cirkevného prostredia. Majú svoje základné chápanie duchovnosti a mnohí dokážu rozlišovať, čo je skutočné a čo len zdanlivé. V nedávnom náboženskom prieskume medzi 1500 dospelými výskumníci zistili, že:

- 76% verí v Boha
- 68% verí v dušu
- 46% verí v posmrtný život
- 69% verí v hriech
- 31% verí v peklo
- 4% sú ateisti
- 4% sú agnosticí

Zdá sa, že aj v tejto vysoko sekularizovanej spoločnosti majú ľudia pochopenie pre základné kresťanské učenie. Mnohí z nich vyjadrujú hlbokú túžbu po láske, po transcendentne a identite. Dvadsať, tridsať a štyridsaťroční skúmajú nové dru-

hy spirituality. Toto skúmanie je jednou z najpríznačnejších charakteristík spoločnosti tretieho tisícročia. Tisíce ľudí postupujú na svojej vnútornej ceste hľadania skrze hodiny jogy, skupiny T'ai Chi, meditatívne stretnutia, aromaterapeutické kliniky a okultné seansy v komunitách v celej zemi. Nárast fenoménu ako je myslenie New Age, viera v hviezdne znamenia zverokruhu, meditácia a alternatívna medicína ponúka prebytočné množstvo nových náboženských perspektív. Gallupov prieskum medzi dospelými v Anglicku v polovici osemdesiatych rokov odhalil, že vyše 50% z nich povedalo, že v určitom podaní veria astrológii.

Nedávno som prekročil prah „New Age obchodu“ v malom meste Devon. Dúfal som, že si žiadny z mojich evanjelikálnych kresťanských priateľov nepomyslí, že som rozum potratil, keď som si prezeral regály a počúval som rozhovory pri oddelení kníh o zdravej výžive. Zákazníci v obchode, ktorý bol jedným z niekoľkých na hlavnej triede, kupovali knihy o meditácii,

kazety na relaxáciu, homeopatické výrobky, produkty zdravej stravy. Ich pátranie po spiritualite sa stalo súčasťou rituálu sobotňajšieho nakupovania, vtesnaného niekde medzi Bootsovou a Sainsburyho ulicou. „New Age obchod“ bol jedným z najnavštevovanejších na Hlavnej triede. Dalo sa tam voľne diskutovať o duchovných veciach, boli otvorení voči každému, kto hľadal duchovnú perspektívu v živote. Uvažoval som, či tu neprebíha viac debát o duchovných záležitostiach ako v kostole, ktorý bol priamo oproti. Jediné, čo ponúkali, bol jesenný bazár a prázdninové premietanie diapozitívov.

My, čo sme oddaní evanjelizácii, musíme čeliť výzve, ako začať zmysluplný dialóg so svetom a ukazovať Božiu moc, aby ju všetci videli. Otázkou je, ako môžeme my, súčasní kresťania, vstúpiť do rozhovoru? Dôležitejšie je, či máme niečo významné, čo chceme povedať svetu fascinovanému náboženskými otázkami, ale s nezaujmom o tradičné odpovede. Ako môžeme spochybniť existencialistický náhľad, že „čo je duchovná pravda pre teba je pravdou, čo je duchovná pravda pre mňa, je pravdou a ja akceptujem, že tvoja duchovná pravda je pravdou tak, ako je pravdou tá moja?“ Stále viac zisťujem, že ľudia nemajú záujem hovoriť o cirkvi, teológii alebo doktríne. Otázka, ktorú kladú, je: „Funguje u vás kresťanstvo?“ Musíme ukázať, že naozaj funguje, ba čo viac, môže fungovať aj u nich.

(pokračovanie nabaduce)

Predstavujeme knihu: Kauza Ježiš Autor: Lee Strobel

Predhovor ku Kauze Ježiš z pera doc. ThDr. Jána Greša

Kniha „Kauza Ježiš“ je tesne spojená s autorovým osobným hľadaním pravdy o Ježišovi. Keď jeho manželka prešla od agnosticizmu ku kresťanstvu a on videl, aké pozitívne zmeny v jej charakte a správaní boli s tým spojené, začalo kresťanstvo, a v ňom predovšetkým postava Ježiša, vážne zaujímať aj jeho.

Výsledkom jeho veľmi náročného a neľahkého hľadania v tejto oblasti sú knihy Kauza Kristus, Kauza viera, Kauza Stvoriteľ. Metóda hľadania pri písaní je podobná: so svojimi otázkami navštívil viacerých vynikajúcich odborníkov.

Prehliadka námietok sa potom opakuje – ale už v novom kontexte. S dlhým zoznamom námietok a príslušnou dokumentáciou navštívil autor niekoľkých vynikajúcich odborníkov biblického bádania a v dlhých rozhovoroch im tieto námietky krok za krokom predstieral. Hľadájúci autor dostáva odpovede a prednáša nové a nové námietky, čím provokuje svojich konzultantov k ďalším cenným odpovediam.

Knihu si môžete objednať klasickými spôsobmi:

E-mailom: obchod@porta.sk, poštou: Porta libri, Legionárska 4, 811 07 Bratislava

Telefonicky: 02/5564 0868, 0948 172 420

Cez online shop: www.porta.sk

Rob Frost (autor knihy Evanjelizácia v treťom tisícročí, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Chceme uverejňovať časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Výnimočná matka a Božia služobníčka

(dokončenie z minulého čísla).

Som rada, že som si mohla v Prahe kúpiť knihu Susanna Wesleyová – Božia služobníčka. Čítala som ju už asi trikrát. Je výborná. Opisuje život Susanny Wesleyovej rodenej Annesleyovej, matky Johna a Charlesa, zakladateľov metodizmu, ale najmä jej manželstvo, rodinu a službu. Krásna Sukey, ako ju doma volali, sa narodila v roku 1669 v Anglicku v rodine farára Dr. Samuela Annesleya ako posledná z 25 detí. Veľmi rada čítala a už ako 13-ročná vedela čítať po grécky a hebrejsky, dobre poznala Písmo a mala svoje politické a teologické názory. Ako 20-ročná sa vydala za farára Samuela Wesleya. Bývali ďaleko od Londýna, najprv v dedine South Ormsby a neskôr na väčšej fare v Epworthe. Žili v ťažkých podmienkach a navyše v dlhoch, pretože Samuel vždy minul viac ako zarobil. Susanna sa snažila šetriť, no nepomohlo to. Po rokoch manželstva sa vzdala nádeje, že muža zmení. Rozhodla sa zmeniť ona tým, že začala hospodáriť. Napr. kúpila niekoľko chudých kráv a naučila sa dojiť. Z dlhov sa však ani tak nedostali. Navyše im 2x požiar zničil faru a raz im niekto zapálil pole. Susanna musela čeliť aj samote, a to vtedy, keď kvôli ich rozdielnym politickým názorom Samuel opustil rodinu a bol v Londýne 5 mesiacov.

Narodilo sa im 19 detí, z ktorých 9 zomrelo, čo Susanna ťažko znášala. Bola často chorá a slabá. Napriek tomu si vyhradila čas na osobné stíšenia. V období, keď sa im narodilo prvých 5 detí, denne sa modlievala, no nepociťovala Božiu prítomnosť ako predtým. Vedela, že je to tým, že málo času venuje Božiemu Slovu a uvažovaniu nad ním. Ale túto okolnosť môže zmeniť! Tento nový režim ju priviedol bližšie k Bohu. Povedala: „Nič sa nevyrovná Písmu pri vyučovaní detí i dospelých.“

Denne deti šesť hodín učila, staršie deti pomáhali mladším. Vyučovala ich, aby poznali Boha a žili pred Ním v bázni. Počas obnovy fary bývali ich deti u susedov alebo u rodiny a keď sa konečne vrátili domov, Susanna ich musela prevychovávať, lebo „pochytili“ posmešky, nepekne správanie a zlú angličtinu. Väčšina obyvateľov bola negramotná. Bolo ťažké kázať v zbore obrátenie a prebudenie ľudom, ktorí nevedeli ani čítať. Prišlo obdobie, keď kázala aj Susanna, hoci kázať mohli iba ordinovaní muži. A ona nebola ani jedno z toho. Začalo to nedeľnou bohoslužbou pre jej deti, susedovho chlapca a slúžku, keď bol Samuel dlho v Londýne (zavreli ho kvôli dlžobám). Potom prichádzalo na faru 20-30 ľudí.

Neskôr až 200. Ľudia boli hladní po Slove a ona im dala duchovný pokrm.

Keď v roku 1709 požiar zničil faru, bol 6-ročný syn John zázračným spôsobom zachránený. Susanne bolo jasné, že Boh má s ním plány, a sľúbila Bohu, že sa výchovy Jackieho (ako ho volala) ujme so zvláštnou starostlivosťou. Postupne deti dorástli a odchádzali z domu. Susanna musela znášať ďalšie trápenia niektorých z nich. Veľmi sa tešila z Johna, ktorý bol úspešný v štúdiu aj v službe Bohu. V roku 1735 (po smrti svojho muža) sa konečne zbavila dlhov, keď predali náradie a dobytok. Hoci mal Samuel veľa chýb, milovala ho aj s jeho tvrdohlavosťou a neschopnosťou hospodáriť s peniazmi.

Záver knihy opisuje, ako 70-ročná Susanna počas Večere Pánovej prežila obrátenie. Hoci každý deň začínala a končila s Kristom a patrili Mu jej slová a skutky, teraz Mu patrilo aj jej srdce. Prežila duchovnú plnosť a vnútorné svedectvo. John a Charles jej ponúkli bývanie v ústredí v Londýne. S Johnom často cestovala, keď kázal vonku. Jej muž roky kázal o prebudení a teraz to prišlo cez ich synov. Susanna bola z toho šťastná a v hlbokom pokoji v roku 1742 odišla k Pánovi, ktorému verne slúžila.

Kniha je veľmi napínavá a skoro každá kapitola obsahuje aj úsmevné príhody či výroky

Napr. „Susanna získala skutočnú lásku ku kravám. Kravy milovali rovnako ako Susanna pravidelný poriadok, pravidelné dojenie.“ Alebo keď čakala posledné 19-te dieťa, povedala: „Keby muži mali rodiť deti, bolo by v každej rodine asi len jedno dieťa.“ Počas Samuelovej neprítomnosti kázal na Veľkú noc mladý pomocný duchovný. Susanna bola z kázne sklamaná a pomyslela si: „Jeho kázeň bola taká lajdácka ako jeho oblek.“

Ak prežívame ťažké obdobie a myslíme si, že je na nás toho príliš, začítajme sa do tejto knihy. Kniha je tiež veľmi dobrým povzbudením pre kazateľov, ako sa nevzdávať v práci. Samuel Wesley totiž dlhé roky kázal o obnove a sníval o prebudení. Prišlo to cez jeho synov Johna a Charlesa a zasiahlo Anglicko a celý svet.

Milena Belková

STRETNUTIE SESTIER V RAČKOVEJ DOLINE

Téma: ODPÚŠŤANIE

22. – 26. 9. 2010

Drahé sestry, srdečne vás pozývame na jubilejné 15. duchovno-rekreačné stretnutie sestier Evanjelickej aliancie, ktoré aj tento rok bude z Božej milosti v Domove J. A. Komenského v Račkovej doline. Termín stretnutia je od stredy 22. septembra do nedele 26. septembra 2010. Tohtoročnou témou je Odpúšťanie s ústredným veršom z listu Efežským 4,29. Popoludnia bude možné využiť na rozhovory, prechádzky v krásnej tatranskej prírode, rehabilitačné cvičenie či masáže a kreatívnu tvorbu.

Na stretnutie sa môžete prihlásiť najneskôr do 31. augusta 2010 na adrese (tu získate aj podrobnejšie informácie o stretnutí, cenách a možnostiach ubytovania):

RNDr. Kukučková Dagmar, Bridlicová 13, 841 07 Bratislava 49

tel. 02/64 53 81 14, mobil: 0910/572641

mail: dagmar.kukuckova@btm.sk

Tešíme sa na vás a na chvíle, ktoré spolu strávime!

prípravný výbor

Svedectvo

A ako sme sa mali vlani? Pokúsím sa o nemožné. Opísať a zhmotniť to, čo urobil Duch Svätý v Račkovej doline v tých pre Neho oddelených dňoch nám daných ako dar. Hospodin hovorí: Môj zámer sa splní a uskutočním všetko, čo chcem (Izaiáš 46,10). Aj uskutočnil. Naplnil nás radosťou, keď sa zase po čase zišiel húfik žien z rôzneho prostredia a končín zeme. Roztrúsené a často osamotené potrebujeme prežiť teplo a dotyk blízkeho, ktorý žije so svojím Spasiteľom. Potom sa odhodený uhlík dostane späť do pahreby a vzplanie ohníkom, ktorý nielen hreje, ale aj svieti. My sme prišli s úsmevom, nevediac, len tušiac, čo nám dobrý Boh ide spôsobiť. Kto však túžil v čistote a úprimnosti „uvidieť“ Boha, ten sa tu s ním stretol. Bola to radosť nad radosť... Dodnes spomínam na príhovory a svedectvá sestier.

Elena O.

Manželia a otcovia

Svetoznámy autor arečník Derek Prince v knihe „Manželia a otcovia“ vysvetľuje jasné základy, o ktorých Biblia hovorí, o otcoch. Tak, ako nás ľúbi náš nebeský Otec, vyučuje nás a vedie správne – aj my pozemskí otcovia máme prejavovať lásku svojim deťom, máme ich správne viesť a vychovávať podľa princípov Božieho Slova. Tiež sa venuje aj úlohe manžela (muža) a manželky (ženy) v kresťanskej rodine.

Zo svojich bohatých skúsenosti v službe a z misijných ciest jasne poukazuje na chyby a nedostatky, ktorých sa veľakrát žiaľ dopúšťajú aj kresťanskí rodičia (otcovia).

Poukazuje na to, že otec má tri hlavné úlohy v rodine: otec ako kňaz, otec ako prorok a otec ako kráľ. Otec predstavuje Boha svojej rodine, ako niekto kto je citlivý, milujúci, prístupný a silný (otec ako prorok); Otec je ten, ktorý ma správne reprezentovať svoju rodinu pred Pánom, prihovára sa, ochraňuje ju, pripravuje jej cestu pre spasenie a uplatňuje vieru v prospech svojich detí; Otec uplatňuje svoju autoritu, jeho deti ho rešpektujú, poslúchajú a sú pod jeho kontrolou.

Tiež vysvetľuje aj spôsob, ako by sa mali vysporiadať tí, ktorí nemali dobrých otcov a vôbec vo svojom živote nepocítili otcovskú lásku. Lebo ak niekto vyrastal v rodine, kde otec nebol milujúcim a chápaným, veľmi ťažko chápe, ako ho môže mať rád niekto, kto je v nebi – náš Nebeský Otec.

Otcovia a manželia majú naplňovať úlohu, ktorú im Boh zveril v ich rodine. Ak otec a manžel zlyhávajú v tejto úlohe, veci v rodine nebudú fungovať správne a rodina nebude žiť podľa kresťanských pravidiel. Otcovia a matky si majú spíňať svoju úlohu v rodine, ak chcú, aby ich manželstvá fungovali správne, naplňovali Boží príkaz o manželstve a aby svoje deti vychovávali a viedli k Bohu.

Pavle Kocev

TÁBOR ECM PRE DORAST

10.-17.7.2010

Chtelnica – Palinka

www.palinka.sk

CENA: 90,- EUR

info: Vojto

CampFest 2010

5. - 8. august

Ranč – Kráľova Lehota

Chudobní nevymiznú z krajiny, preto ti prikazujem: (Tajnička) ruku núdznemu a chudobnému bratovi. 5 M 15,11						Pomôcky: open, Mana, Pomi, Iveco, Eol Pavol (dom.) Pohranič. polícia	doba (rus.)	perloočka (zool.)	1	značka namáčac. prášku
Autor: Ringo	udieral nohami	2	kút	kolonáda (archít.)	polámaný les					
nórske sidlo					druh obiloviny zn.bezpeč. dveri					
dobrá vôňa						Angestell- tenversi- cherung aktá (čes.)				kália
pekné počasie							angol. kwanza(skr) sidlo v Melanézii			
astát			morský vták existovalo					osobné zámeno nemecký zápor		
low noise block				sorta hrozna lampa (angl.)						
Pomôcky: Kors, stoa,pora, alona	stgréc. boh vetrov básmik (bás.)				stromo- radie spracuj kopaním					
indiánska zbraň						šport klub v Štokhol. chorobná zúrivosť				Staro- germán
atómová elektrárň (čes.hovor.)						šport klub v Štokhol. chorobná zúrivosť				
EČV Rožňavy				sidlo v Rumunsku st.slov. bežec				hliník pokry lepom		
venujem					popínava rastlina udalosť, príbeh					
Pomôcky: Adlo, Aola,lamp	poradie pascal				ruč. tkaný koberec solmizačná slabika					
stavebný dielec						hodnota				
bahniako- vitý vták						otvorený (angl.)				

Jarka Novotná alias Delícia Nerková je dlhoročná členka pražského zboru ECM, matka nášho kazateľa. Má problémy so zrakom. Z toho dôvodu mala vodiaceho psa Majdu, ktorý jej po 12 rokoch vernej služby odišiel. Takých psov ťažko dostať. Pán však zázračne splnil jej želanie, aby mohla ďalej pokračovať na Jeho vinici, a v neuveriteľne krátkej dobe jej obstaral náhradu - Felixu. Vďaka za taký dôkaz lásky a milosti! Tento článok napísala v prvých dňoch spoločného zžívania sa. Do slovenčiny ho preložila s. Marta Záleská

KDE DOMOV MÔJ

(Felixovi)

Domov mám tam, kde si zavesím klobúk, povedal raz Jiří Voskovec. Múdre. Nadčasové i podčasové. Mať domov je pradávny dar, ktorý sa dostal všetkým kultúrnym, rasovým i náboženským zoskupeniam. Domov je podmienka k životu. Mať domov je i ovocím života. Akého života? Môjho života. Prečo tí, čo zomierajú, často vyjadrujú svoje želanie - chcem ísť domov. Nemyslia tým návrat z nemocnice na adresu trvalého bydliska. Majú na mysli niečo oveľa trvalejšie ako je adresa zapísaná roky v akomsi zozname akýchsi obyvateľov. Proste chcú tam, kde je bezpečie a prijatie.

Väčšinu svojho detstva prežil Pes u krásnej a milej slečny, ktorú veľmi miloval. Bol u nej doma. Jeho domov bola tá slečna, jeho domov bol tam, kde slečna jedla, spala a hrala sa s ním. Nepotreboval klobúk, aby si ho niekde zavesil. Stačilo mu dať slečninu lásku, bezpečie a prijatie.

Keď mal desať mesiacov, povedali mu - teraz pôjdeš do školy. Ako dobrý pes, vychovaný v láskavom a ústretovom domove, neprotestoval. Iba tak trochu smútil. Asi to patrí k životu, že musíte odísť z domova, myslel si možno.

Ďalších desať mesiacov bol jeho domovom vyhrievaný brloh, pravidelná miska dobrých granúl, cvičiteľ a partia psíkov, tiež študentov. Domov bol tam, kde bol Dan, Bernie, Aninka, Aida, Karel, Pluto, Aimee... Bezpečie bolo tam, kde bola miska, tréning, pohladenie, piškóty za odmenu a psie hry. Trvalo to dlho, a tak Pes zabudol, že kedysi bol jeho domov u ľudí. Zabudol, že mal pohodlný kútik na spanie, svoje vlastné hračky, misku a ruky, ktoré ho nekonečne chvíľe hladili. Niekedy boli tie ruky smutné, ale od toho tu bol, aby im dodal silu pre ďalšie dni. Toto však v psej škole nie je. Psia škola

nie je domov, hoci si tam kľudne môžete na desať mesiacov klobúk zavesiť, ak dajaký máte.

Potom prišla Hlavná Osoba. Ba, takých už Pes mohol vidieť. Aj pre iných psov prišli ich hlavné osoby a odvieďli si ich dakde preč. Pes videl i to, že jeho Hlavná Osoba moc nevidí. Nijak zvlášť mu to nevadilo. Dôležité bolo, že mala vo vreckách dobroty a jej ruky mu čosi pripomínali. Čosi, na čo už zabudol. Bezpečie, prijatie...

Hlavná Osoba mu ponúkla svoj domov. Nech sa pozeral, ako sa pozeral, žiadne klobúky tam neviseli. A to bolo dobre, pretože vecí, čo visia, sa Pes bál. Hlavná osoba z toho bola nešťastná, on to jasne vnímal, ale nevedel si poradiť. Čoho sa stále bojíš, pýtala sa neustále. Tu je teraz a už navždy tvoj domov. Máš tu misku, ležovisko a ruky, ktoré ťa budú hladiť, kedykoľvek budeš chcieť. Máš tu i službu, predsa rád chodíš s osobami, ktoré nevidia, aby si im nahradiť, čo im život nedoprial. Máš tu všetko, čo potrebuješ, všetko to ti chcem dať. Tak prečo stále sedíš pri dverách a čakáš, až niekto povie „voľno“ a ty budeš môcť uháňať? A kam vlastne chceš uháňať? Zo školy už si vyšiel a tvoja bývalá slečna teraz žije tisíc kilometrov od teba.

A Pes sedí neďaleko dverí, húta, vezme si potravu i vodu, ale novému domovu nedôveruje. Sú tu divné veci, ktoré občas vrčia, rachotia, fúkajú a pohybujú sa, kde sa im zachce. Ležovisko je podozrivé, akési mäkké a nie je ho cítiť po Psovi. Tlapky sa šmýkajú po nezvyčajnej podlahe, večer tu svieti akási bedňa, ktorá vydáva nepríjemné zvuky. Pes sa tu necíti ani trošku doma. Pes sa tu bojí a chce odtiaľ, lenže nevie kam.

Hlavná Osoba sa s ním veľmi zhovára. To je tiež zvláštne, v škole na to boli určené hodiny, mimo nich sa nikto nezhováral. Jedine psy medzi sebou, a to bolo o ničom - aha, už nesú jedlo, zasa sú tu s tými protivnými hadicami, už je sedem, mali by nás pustiť na voľno, a pozerám, ten môj človek si nesie pracovný postroj a to zasa budem musieť makať...

Hlavná Osoba, s ktorou má teraz Pes spoločný domov, je iná ako ostatní ľudia. Hovorí veci, ktorým Pes nerozumie, robí veci, ktorých sa Pes trochu bojí, ale tie ruky... Ruky má naozaj veľmi, veľmi láskavé. A tiež vie krásne hádzať aporty. A tiež sa smeje - hm, to sa asi pes má tiež naučiť - a tiež s ňou chodí na prechádzky a tiež ju vedie do jej práce, čo je však aj jeho práca. Musí predsa na ňu dávať pozor, keď nie sú doma!

Večer sa spolu vracajú - domov. Hlavná osoba tam má svoj „pelech“ a svoje misky, rovnako ako Pes. Tak je asi všetko v poriadku. Len je treba niekde si zavesiť klobúk. Pes leží medzi kuchynskými dverami a rozmýšľa: kdeže tu asi majú vešiak?

Delície Nerková

Pripomíname...

Rok modlitieb a pôstu s témou: Bázeň pred Hospodinom 1. júl – 8. august

V januári 2010 sa začala modlitebná akcia Rok modlitieb a pôstu za ECM na Slovensku.

Modlitby prebiehajú 40 dní v každom štvrtroku nepretržite tak, že sa zbory striedajú po jednom dni (niekedy i po dvoch).

Potrebuje bázeň v prístupovaní k Bohu, v narábaní s Božími pravdami, bázeň v našich postojoch, s ktorými prístupujeme a konáme službu, k darom, ktoré nám Boh zveril, k jeho slovu a vzácnemu času života na tejto zemi.

Nediktujeme Bohu, čo chceme my, ale načúvame tomu, čo chce On. Cieľom teda je, aby sme odchádzali z našich modlitebných miestností takí ako Ježiš. On je náš vzor.

R. Zachar

Vaše svedectvá...

Tesne predtým, ako som sa šiel zapojiť do 24 hodinových modlitieb, chcel som sa zamerať na nejakú tému. Doma som si náhodne otvoril list Efeským 5, 21 - 33.

Prečítal som si pozorne text a sústredil sa naň. Na túto tému som pokračoval modlitbou v modlitebnej miestnosti. Aké bolo moje prekvapenie, keď som ku koncu hodiny modlitieb pozrel pred seba na nástenku. Na nástenke bol priamo pred mnou prišpendlený lístok s veršom 21: „Buďte si vospolok poddaní v bázni Kristovej“.

Potešilo ma to. Presne za to som sa modlil. Boh vedel, čo sa mám modliť.

Buďme si poddaní v bázni Ježišovej.
Kto miluje blížnych, seba samého miluje.

Kveto J., Bratislava - mesto

Práca s rómskymi deťmi v Partizánskom

„...Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chod'te teda a čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna, i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal...”
Mt 28,18-20

Práca s rómskymi deťmi pod záštitou Evanjelickej cirkvi metodistickej v Partizánskom sa začala vo februári tohto roku. Doposiaľ bolo uskutočnených osem stretnutí, v priemernom počte osem - deväť deťí, vo veku od päť do dvanásť rokov. Aktivity sa konajú vždy v utorok, od 14.00 - 15.30 hod.

Pred začatím stretnutia sa pomodlíme. Potom si prečítame z knihy Biblické dejiny v 365 príbehoch od Elmara Grubera. (Materiál vrelo odporúčam učiteľom - katechetom, ktorí pracujú najmä s mladším dorastom.) Potom po prečítaní príbehu nasleduje zhrnutie, otázky a odpovede. Pomocou tejto metódy zároveň zisťujeme ako deti počúvali čítaný text, čo si zapamätali, čo ich oslovilo, naopak čo im bolo ťažko zrozumiteľné alebo aj nezaujímavé.

Po tejto kvázi katechéze nasledovala oddychová a tvorivá, hravá časť. Deti súťažia, kreslia na zadanú alebo voľnú tému (čo ich baví najviac), modelujú, lepia, strihajú, omalovávať atď. Cieľom týchto aktivít je rozvoj ich tvorivosti a estetického i etického cítenia.

Chcem podotknúť aj dobrú spoluprácu s našim mestom, konkrétne s rómskymi aktivitami - terénnymi sociálnymi pracovníkmi. Vzájomne sa informujeme a pracovne sa dopĺňame, teda vieme o sebe.

Cieľom mojej práce je primeraným spôsobom priblížiť deťom nielen kresťanské učenie, ale hlavne osobu Pána Ježiša Krista, ktorý má moc spasť ich duše, dať im zmierenie a pokoj.

Dúfam, že sa mi tento cieľ podarí naplňať, preto prosím vás, čitateľov Ohniska o modlitby aj za túto prácu.

Viliam Rác

Veselý Wesleyho kútik

STOH SENA

Častým spoločníkom Johna Wesleyho na jeho cestách bol Michael Fenwick. V jednej slabej chvíli sa postťažoval, že ho Wesley nikdy nespomenul v Denníkoch, ktoré postupne uverejňoval. A potom už nemal dôvod sa sťažovať, keď Wesley v desiatom zväzku napísal v roku 1757 toto:

„Opustil som Epworth s veľkým uspokojením a kázal som o jednej v Clayworthe. Myslím, že tu nebol nikto oslovený (dotknutý), okrem Michaela Fenwicka, ktorý v neďalekom stohu sena upadol do hlbokého spánku.”

Cestovať s Wesleyom asi vyžadovalo železnú konštitúciu. Dobrý Fenwick si spánok zaslužil, ale jeho márnomyseľnosť dostala miernu ranu.

V. D. Schneeberger, Lid zvaný metodisté
- 6 -

Cirkev je stále významná!

„Postavím svoju cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.” (Mt 16,18)

Bol jeden starý muž, ktorý bol hluchý ako peň, ale každý týždeň chodil do kostola. Raz sa ho jeden cynik spýtal: „Načo sa obťažuješ, keď aj tak nič nepočuješ?” S úsmevom mu odpovedal: „Pretože chcem, aby ľudia vedeli, na ktorej strane som!” Pre niektorých ľudí je kostol miestom, kde sú pokrstení, zosobášení a pochovaní. Ale pre Boha ide o viac – je to jeho osobný projekt. Hnutia prichádzajú a odchádzajú, ale Ježiš povedal: „Postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.” Nie je dokonalá (koniec koncov, my sme jej členovia) a nie vždy žije podľa svojho štandardu. Ale Dr. Jay Kessler hovorí:

a) Je to jediná organizácia, ktorá sa stále zaoberá problémami, ako sú: spása, smrť, súd, milosť, zmysel, nebo a peklo.

b) Ľudskému životu dodáva hodnotu a dôstojnosť. Žijeme v sekulárnej kultúre, ktorá prispieva k nášmu pocitu vnútornej bezcennosti. Cirkev proti tomuto negatívnemu posolstvu reaguje kázaním Božej lásky a prijatia.

c) Poskytuje morálny a duchovný kompas. Spoločnosť odmietla absolútne platné pravdy, pričom sa chytila relativizmu. Ale Cirkev stojí na nadčasovom základe Božieho Slova.

d) Je to miesto, kde môžeš nájsť súcit, uzdravenie a spoločenstvo. Tam sme všetci na rovnakej úrovni. Tam pracuje Boží Duch na tom, aby nás spojil ako veriacich, pričom nám všetkým garantuje „v jednom Duchu prístup k Otcovi” (Ef 2,18).

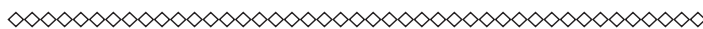
e) Na rozdiel od iných inštitúcií, bola motiváciou pre najtrvalejšie, najnesebeckejšie, najodvážnejšie úsilia na zemi: ako napríklad misie, školy, nemocnice, výdaje jedla, rehabilitačné centrá a sirotince. Ale najdôležitejší je fakt, že samotný Kristus „je hlavou...On je počiatok...aby On mal vo všetkom prvenstvo” (Kol 1,18).

Adamko, Paulinka, Marianka, TT

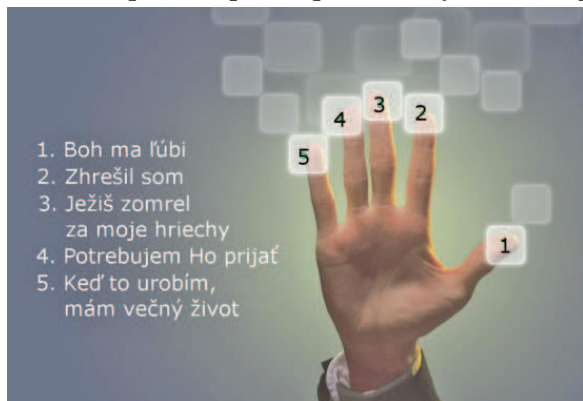

Carmel Kukučková,
Belfast, Severné Írsko

TAJOMSTVO UKRYTÉ V DLANI A LETNÁ SÚŤAŽ PRE VŠETKY DETI

Vieš o tom, že vo svojej dlani nosíš ukryté dôležité tajomstvo? A to nie hocaké! Je to tajomstvo z neba, o ktoré sa môžeš aj cez prázdniny podeliť so svojimi kamarátmi. Keď budete spolu na kúpalisku a v podstate hocikde. Nič k tomu nepotrebuješ – iba svoju ruku. Ak si zvedavý, aké tajomstvo to je, pozri sa na obrázok. Každý prst ukrýva jednu dôležitú Božiu pravdu, ktorú sa môžeš naučiť naspamäť a potom použiť, kedykoľvek si spomenieš. Skvelé, nie?

1. Boh ma ľúbi
2. Zhrešil som
3. Ježiš zomrel
za moje hriechy
4. Potrebujem Ho prijať
5. Keď to urobím,
mám večný život

A ešte mám pre teba aj jednu letnú súťaž. Skús ku každej tejto pravde počas prázdnin vyhľadať nejaký biblický verš, ktorý o nej hovorí. Potom nám to pošli do redakcie Ohniska a odmena ťa neminie. Dovoľuje sa aj jeden dospelý poradca, ktorý ti s tým pomôže.

Hor sa teda do letných prázdnin so skvelým tajomstvom, ktoré potrebuje poznať každé dieťa na svete. Nenechaj si ho pre seba!

Vava

Annamária Koceková,
Michalovce

Klára Kõmivés Francisti,
Veľké Kapušany

Zasmejme sa s deťmi

V Tnave preberali príbeh, ako Mojžiš hovoril s Bohom. Boh je svätý a do Jeho prítomnosti nemôžeme prísť hocijako. Pracovníčka besiedky hovorí, že aj my sa potrebujeme očisťovať od zlých myšlienok, hnevu, závidi... Na to sa Sofinka hneď priznáva: „Ja závidím sobote, že je sobota a že stále oddychuje!”

Mojžiš odovzdal ľudu odkaz od Boha, že sa majú očistiť a oprat' si šaty. „Koho sa to týkalo?”
Odpoveď: „Bezdomovcov?”

Na besiedke hovoria o význame nedele. V nedeľu sa má konať iba nevyhnutá práca a máme oslavovať Boha. Týždeň má 168 hodín. A z tých 168 hodín sme v zhromaždení asi iba 2-3 hodiny. Sofinka opraví: My až 5 hodín, do pol jednej!)

Deti mali doplniť, kedy môžeme Boha počúvať.

Odpoveď 1 : Keď si kúpime Bibliu.

Odpoveď 2: Keď si Bibliu otvoríme.

Kam si obliekate pekné oblečenie?

Odpoveď: „Na telo.”

Preberali sa prvé tri Božie prikázania. Milena sa pýta na ďalšej hodine: Koľko sme doteraz prebrali prikázaní?

27, - odpovedá Sofinka.

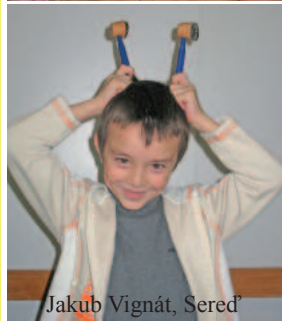
Koho chráni piate Božie prikázanie „Cti otca svojho i matku svoju, aby si dlho žil na zemi”?

Odpoveď: Zemeguľu. A nie náhodou aj Mars?

Potrebujeme sa aj my očisťovať?

Odpoveď: „Nie!”

prípr. mb

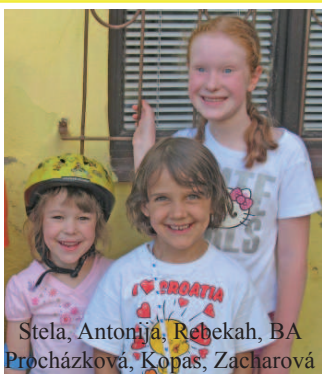
Jakub Vignát, Sereď

Lukáš Vignát, Sereď

Samuel Peregrín, Sereď

Stela, Antonija, Rebekah, BA
Procházková, Kopas, Zacharová

Danko Zachar, BA
a Dávid, Michalovce

Nikola Baranovská, TT

Emma Tagajová, TT a
Miriam Belková, Sereď

Pod'akovanie za zbierku

Milí bratia a sestry na Slovensku,

sme veľmi vďační za dar 2.640,11 Eur, ktorý vaše zbory vyzbierali na projekt Connexio. Tento dar bude použitý na projekt výživy detí v Kamine, štát Kongo.

Váš dar pomôže v tom, že podvyživené deti dostanú každý deň dobré jedlo cez miestnu ženskú organizáciu. Tieto ženy zároveň poskytujú matkám detí informácie o zdraví a výžive. Vedúci daného programu tiež navštevujú rodiny u nich doma, aby lepšie pochopili podmienky, v akých žijú tieto deti a mohli pomôcť dobrou radou.

Organizácia žien tiež ponúka tri razy v týždni jedlo deťom na ulici. Pri tejto akcii sa ženy snažia s deťmi nakontaktovať a pozvú ich do nedeľnej školy a pomôžu im ako najlepšie vedia, keď sú choré.

Váš dar je veľkou pomocou pre našich partnerov v Kongu a zároveň znamená aj povzbudenie a vyjadrenie spolupatričnosti v rámci metodistickej cirkvi.

S prianím všetkého dobrého
Andreas Stämpfli
Generálny tajemník Connexio

(Connexio je sieť pre misiu a diakonie v rámci Evanjelickej cirkvi metodistickej)

Kalendár akcií

- 26. 6. Deň detí a rodiny", poobedie s programom pre deti a ich rodičov, BRATISLAVA - MESTO
- 26. 6. Športový deň o 10 h. (hry, jedlo, chvály...), PIEŠŤANY
- 21. - 23. 6. Evanjelizácia s misijným autobusom EMK-mobil, PIEŠŤANY
- 10. - 17. 7. Tábor pre dorast (vek 13-18) CHTELNICA, info: www.petrzalka.umc.sk
- 12. - 16. 7. Anglický tábor s partnerským zborom z USA, TRNAVA
- 17. - 24. 7. Detský tábor, PRUŽINÁ, info: www.pikniky.umc.sk
- 24. - 30. 7. Rómsky tábor, VAŽEC (info Vojto)
- 6. - 8. 8. Stanová evanjelizácia ECM – KOŠICE, Ťahanovce
- 11. - 15. 8. Stanová evanjelizácia ECM - MICHALOVCE
- 12. - 15. 8. Konferencia priateľov Izraela, Žilina

V tomto roku oslávi naša cirkev **90 rokov práce v Českej a Slovenskej republike**. Radi by sme usporiadali spoločné zhromaždenie, na ktorom chceme poďakovať nášmu Pánovi za každého, kto mohol cez službu metodistov uveriť. Túto bohoslužbu, spojenú s ďalším programom chceme usporiadať **11.9.2010 v Prahe**.

Petr Procházka, superintendent ECM v ČR

Výročná konferencia ECM sa konala v Seredi v dňoch 27.-30. 5.2010. Správu a fotky uverejníme v ďalšom čísle.

Niektoré fotografie sú na www.umc.sk

O zmysle a nezmysle jednej Výročnej konferencie

Bohoslužbu, čítanie Biblie a modlitby rátať medzi dôležité veci pre nás, aby nás Boh mohol zachovať v našich životoch. Na mnohých miestach mohol Wesley opísať aj „konferovanie“, teda Konferenciu, ako jednu z takých prostriedkov milosti. Či sa tak ešte aj dnes deje pri našich konferenciách?

John Wesley spoznal veľmi skoro, aká dôležitá je spoločná prax, aby sme mohli uskutočňovať účinnú službu ako kresťania. Cirkevný poriadok ešte aj dnes pripomína službu cirkvi vo svete, keď hovorí o význame Výročnej konferencie. „Utvárať ľudí na učeníčky a učeníkov Ježiša Krista na to, aby sa menil svet“, môže sa to dosiahnuť iba službou vo svete. Účelový článok v Cirkevnom poriadku spomína výslovne nariadenie konferencie voči zborom a spoločné previazanie medzi zbormi, aby tento cieľ dosiahli. Rozhodujúce je to, čo pôsobí zo zborov von do sveta.

Konferencia je jedným prostriedkom milosti, keď podporuje tento základný príkaz cirkvi vo svojich duchovných podnetoch rovnako ako pri spoločnom konferovaní. Čo by asi povedal Wesley k tohtoročnej konferencii? Možno by povedal: pozrime sa, aké podnety prenesú členovia konferencie do svojich zborov, lebo po ovoci ich poznáme – na slávu Boha.

Biskup Patrick Streiff

Kalendár ciest biskupa v júni:

2.-6. Viedeň, Výročná konferencia Rakúska;
16.-20. Katovice, Výročná konferencia Poľska;
24.-27. Výročná konferencia Švajčiarska, Francúzska, Múnsingen a Štrasburg

Dodatok: (Článok 601 v plnom znení)

Evanjelicá cirkev metodistická je systémom svojich konferencií spojená do jedného celosvetového celku.

„Význam Výročných konferencií spočíva v utváraní ľudí na učeníčky a učeníkov Ježiša Krista na to, aby sa menil svet, pri čom ich vystroja ich zbory pre službu a vytvorí zväzok služieb presahujúci zbor, všetko na slávu Boha.“

„Od Generácie Y ku Generácii Z“

11. september 2010

Banská Bystrica

Milí rodičia, učители besiedok a dorastov, súčasnú generáciu detí, narodených v rokoch 1982 – 2001, nazývajú niektorí odborníci ako Generácia Y, ktorá má svoje charakteristické črty, potreby aj problémy. Zároveň však začína vyrastať nová generácia, ktorá je už v našich malých besiedkach (1999-2009). Odborníci ju popisujú ako Generáciu Z. Tento rok 2010 sa zameriame na Generáciu Y.

Veríme, že služba deťom a dospievajúcim je kľúčová aj vo Vašom cirkevnom zbore a že povzbudíte a podporíte účasť Vašich pracovníkov na tomto ekumenickom workshope zameranom na porozumenie a efektívnu službu súčasnej a nastupujúcej generácii detí a dospievajúcich.

Vydáva:
Evanjelicá cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ